

અન્ય વધાવા - સ્તવનો - સજગાયો - છંદો

શ્રી કચ્છ દેશે આવેલ જૈન યૈત્યોની કેવળનાણી

(પૂર્વના આચાર્યની બનાવેલી ફૂટિ છે.

નવા નવા તીર્થોથતા જાય છે પણ આમાં એ ઉમેરવા કે નહીં તે શાની ભ. ને પૂછીને ----)

મંગલાચરક્ષ

દુષ્ટો - અરજ કરું આનંદથી જય જય જગ કર્તાર;
“લખમ” વિનંતિ આ સમે, ઉર ધારો સુખકાર.

ગીત - શ્રી મલ્લિ જિનવરને, પાયે લાગી પ્રગટ કરું કવિતા;
કરૃષા મુજ પર કરજો, જેથી પ્રસરે કાય તણી રવિતા

દક્ષિણ ભરતે કુંકણ દેશે ॥ સાઞનજીએ ॥ મુંબઈ બંદર કહેવાય ॥
જિનમંદિર જિહાં ઘણાં ॥ સાઠ ॥ વંદુ વારંવાર ॥ ૧ ॥ કચ્છ દેશે શોભતા
॥ સાઠ ॥ સુથરીએ કીધો વાસ ॥ આશા સહુની પૂરવે ॥ સાઠ ॥ ગરતકલ્લોલ
જિન પાસ ॥ ૨ ॥ સાંહેરો કોઠારો વરાડીઓ ॥ સાઠ ॥ સાંધાણ શાંતિ જુહાર
॥ સાંધવ પરજાઉ વારોપદ્ર ॥ સાઠ ॥ વાંકુએ અજિત જુહાર ॥ ૩ ॥ અરખાણુ
રાપર સિંધોડી ॥ સાઠ ॥ રાણપુર લાલા જુહાર ॥ જસાપુર જખૌ બંદર ॥ સાઠ
॥ વંદુ વીર જિણંદ ॥ ૪ ॥ વડસર શુજાપુર બાંદીઓ ॥ સાઠ ॥ તેરા નલીઆ
મુજાર ॥ ચંદ્રપ્રભુ અતિ દીપતા ॥ સાઠ ॥ વંદુ વારંવાર ॥ ૫ ॥ મંજલ વિથોણ
અંગીઓ નખત્રાણું ॥ સાઠ ॥ માકપટ પરગણું કહેવાય ॥ ગઢસીસો ને કોટડો
॥ સાઠ ॥ દેવપુર દેવ જુહાર ॥ ૬ ॥ રાયધણાજર ને કોટડી ॥ સાઠ ॥ નાગરચો
ચીઆસર ગામ ॥ વંઢી નાણપુર હુમરો ॥ સાઠ ॥ મોરીમંજલ આદિ જુહાર
॥ ૭ ॥ વેઢ લઠેરી બાણાડો ॥ સાઠ ॥ ભીયસરા લાયજો ગામ ॥ દેઢીઆ બાયદ
છાલાપુર ॥ સાઠ ॥ સાભરાઈ ભોજાય ગામ ॥ ૮ ॥ નાનું મોટો રતીઓ
॥ સાઠ ॥ ઉનડોઠ ગોધરો ગામ ॥ સેડી દોણ મેરાઓ ॥ સાઠ ॥ નવેવાસ
સંતિ જુહાર ॥ ૯ ॥ રાયધણ કોડાય નાગલપુર ॥ સાઠ ॥ માંડવી યૈત્ય પાંચ
જુહાર ॥ ગામ ગુંદીઆરી તણું આણું ॥ સાઠ ॥ આસંબીઓ ને વાંઢ છે ગામ
॥ ૧૦ ॥ બીદડા ભાડીઆ કંડાઘરા ॥ સાઠ ॥ નાની મોટી ખાખર જુહાર ॥
ભુજપુર ત્રેગડી દેશલપુર ॥ સાઠ ॥ મુંદરા નગર જુહાર ॥ ૧૧ ॥ ગોએર
બારાઈ લુણી છસરો ॥ સાઠ ॥ વાંકી પત્રી વડાલો છે ગામ ॥ ટુંડા નવિનાર
કપાઈઓ ॥ સાઠ ॥ ભદરા નગરી મુજાર ॥ ૧૨ ॥ બાવન જિનાલય દીપતાં

॥ સાઠ ॥ વંદુ વીર જિણંદ ॥ ભુઅડદગાહું કુંધોડી ॥ સાઠ ॥ અંજાર હુથર
ગામ ॥ ૧૩ ॥ ભચાઉ ચોબારીએ જીસરો ॥ સાઠ ॥ ગરપાતર ધમડકો ગામ
॥ કિડીઆશર નગર રવ બહુતરો ॥ સાઠ ॥ જંગી જરડ ભીડૂડીએ ગામ ॥
૧૪ ॥ ગીડી સણુએ ઉમઈએ ॥ સાઠ ॥ રાપર ફિટેગઢ ગામ ॥ તુણા ભીમાશર
આદેશર ॥ સાઠ ॥ સાંતલપુર બેલો છે ગામ ॥ ૧૫ ॥ પ્રાંસુએ ને ગંગાધર
॥ સાઠ ॥ ચીગોડ મુનફરો ગામ ॥ વાઢીએ વેંધ વખાણીએ ॥ સાઠ ॥ કાનમેર
આયોઈ ગામ ॥ ૧૬ ॥ વેજપાસર અંબેડી કટારીએ ॥ સાઠ ॥ સિકારપુર
લાકડીએ ગામ ॥ ભુજ માનકુએ બેરાજે ॥ સાઠ ॥ પુનરી તુંબડી ચુનરી છે
ગામ ॥ ૧૭ ॥ મુખા ફરાધીએ રામાણીઉ ॥ સાઠ ॥ ભહ નથુસાની કહેવાય
॥ સંઘ્યા સોની જાણીએ ॥ સાઠ ॥ ઉપર બત્રીશ ગામ ॥ ૧૮ ॥ ગામનગર
પુર પાટણે ॥ સાઠ ॥ જિનમૂરતિ જિહાં હોય ॥ ઉત્તમસાગર કહે પૂજ ॥ સાઠ
॥ વંદતાં શિવસુખ હોય ॥ ૧૯ ॥

ઇશુએ જિનવર ઇશુએ જિનવર અદો ઊર્ધ્વ ને લોક તીર્થે જાણુએ સાસય
અસાસય જિન પડિમા, તે સવ્યે વખાણું એ. ગંગ વિષ પક્ષ પૂજય પ્રગટ
શ્રીધર્મમૂર્તિ સુરીં દુએ, વાચક મૂલા કહે ભણતા, ઋષિ વૃદ્ધિ આણાહું એ (૧)

॥ ઈતિ કચ્છ દેશની તીર્થમાલા સંપૂર્ણ ॥

પ્રભુ શ્રી મહાવીર સ્વામીના પંચ કલ્યાણકના પાંચ વધાવા

(દેખો - કું તો મોહી રે નંદના લાલ, મોરલી તાને રે)

વંદી જગજનની બ્રહ્માણી, દાતા અવિચલ વાણી રે, કલ્યાણક પ્રભુનાં
ગુણભાણી, થુણશું ઉલટ આણી, એહને સેવોને, પ્રભુ શાસનનો સુલતાન, એહને
સેવોને; જસ ઈદ્ર કરે બહુમાન, એહને સેવોને. એ તો ભવોદધિતરણ સુકાન;
એહને સેવોને. (૧) કીધું ગીજે ભવ વીસથાનક, અરિહાગોગ નિકાચ્યું રે; તે
અનુસરવા વરવા કેવલ, કરવા તીરથ જાણું. એહને સેવોને. (૨) કલ્યાણક
પહેલે જગવલ્લભ, ગ્રાણજાની મહારાય રે; દશમા સ્વર્ગવિમાનથી પ્રભુજ,
ભોગવી સુરનું આય. એહને સેવોને. (૩) જંબુદ્ધીપે ભરતક્ષેત્રમાં, ક્ષત્રિંડુ
સુખકાર રે; શ્રીસિદ્ધારથ ત્રિશલાઉદ્ર, લેવે પ્રભુ અવતાર. એહને સેવોને. (૪)
ચંદ્ર સુપન દેખે તથ ત્રિશલા, ગજ-વૃષભાદિ ઉદાર રે; હરખી જાગી ચિંતે
મનમાં, માને ધન્ય અવતાર. એહને સેવોને. (૫) બહુ ઉછરંગે જઈ પિયુસંગે,
સધલી વાત સુણાવે રે; સુભગે! લાલ પુત્રનો હોશે, પિયુનાં વચન વધાવે.
એહને સેવોને. (૬) સ્વપન ફલ પૂછી પાઠકને ગર્ભ વહે નૃપરાણી રે; દીપ
કહે ઈમ પ્રથમ વધાવે, ગાવે સુર ઈંદ્રાણી. એહને સેવોને. (૭)

૪ (દેશી - શ્રાવક વરસે રે સુજની...)

બીજે વધાવે રે સુજની, ચૈતર સુદિ તેરસની રજની; જન્મયા જિનવર જગ ઉપકારી; હું જાઉં તેહની બલિહારી. બીજે. (૧) છઘન દિશિકુમરી તિહાં આવે, પૂજુ શુચિજલશું નહવરાવે; જ્વો મહિધર લગે જિનરાયા, અવિચલ રહેજો ત્રિશલાના જાયા. બીજે. (૨) ગિરુઆ પ્રભુનું વંદન નિહાળી, ચલી ચોપે ચતુરા બાળી; હરખ્યો સુરપતિ સોહમસ્વામી, જાણી જન્મયા જગવિશ્રામી. બીજે. (૩) સુધોષા ઘંટા તવ વજડાવે, તતકણ દેવ સહુ તિહાં આવે; પ્રભુ ગ્રહી કંચનગિરિ પર ઠાવે, સ્નાન કરી જિનને નહવરાવે. બીજે. (૪) એક કોડ વલી ઉપર જાણો, સાઠ લાખ સંખ્યા પરમાણો; સહુ કલશા શુચિ જલશું ભરિયા, તતકણ સોહમ સંશય ધરિયા. બીજે. (૫) ચિંતે લઘુવય છે પ્રભુ વીર, કેમ સહેશે જલધારાનીર; વીર તસ મન સંશય જાણી, કરવા ચિંતિત અતિશય નાણી. બીજે. (૬) મહીધર નિજ અંગુઠે ચંચ્યો, તતકણ મેરુ થરથર કંચ્યો; માનું નૃત્ય કરે છે રસિયો, પ્રભુપદ્ધરસે થઈ ઉલ્લસિયો. બીજે. (૭) જાણ્યું ઈંડ સહુ વિરતંત, બોલે કર જોડી ભગવંત; ગુનહો સેવકનો એ સહેજો, મિથ્યાદુષ્કૃત એહનું હોજો. બીજે. (૮) સ્નાત્ર કરી માતાને સમર્પે, ઠવિ પહોતા નંદીશરદ્વીપે; પૂરણ લાહો રે લેવા, અદ્વાઈ મહોત્સવ તિહાં કરેવા. બીજે. (૯) પુત્રવધાઈ નિસુણી રાજા, પંચશબ્દ વજડાવે વાજ્ઞા; નિજપરિકર સંતોષી વારુ, વર્ધમાન નામ ઠવે ઉદારુ. બીજે. (૧૦) અનુકમે જોબનવય જબ થાવે, નૃપતિ રાજપુત્રી પરણાવે; ભોગવી પ્રભુ સંસારિક ભોગ, દીપ કહે મન પ્રગટ્યો જોગ. બીજે. (૧૧)

૫ (દેશી - ભવિ તુમે વંદો રે, સુરીશર ગચ્છરાયા)

હવે કલ્યાણક ગીજું બોલું, જગગુરુ દીક્ષા કેરું; હર્ષિત ચિત્તે ભાવે ગાવે, તેહનું ભાગ્ય ભલેરું, સહીયર (સખી) તુમે સેવો રે, કલ્યાણક ઉપકારી; સંયમ મેવો રે, આતમને હિતકારી. (૧) લોકાંતિકસુર અમૃત વયણો, પ્રભુને એમ સુણાવે; બુઝ બુઝ જગનાયક લાયક, એમ કહીને સમજાવે... સહી. (૨) એક કોડને આઠ લાખનું, દિન પ્રત્યે દીઓ દાન; ઈણિપરે સંવત્સરલગો લઈને, દાન વધારે વાન. સહી. (૩) નંદિવર્ધનની અનુમતિ લેઈને, વીર થયા ઉજમાલ; પ્રભુદીક્ષાનો અવસર જાણી, આવ્યો હરિ તતકાલ. સહી. (૪) થાપી દિશા પૂરવની સાહમા, દીક્ષા મહોત્સવ કીધો; પાલખીયે પધરાવી પ્રભુને, લાભ અનંતો લીધો. સહી. (૫) સુરગણ-નરગણને સમુદ્ધાયે, દીક્ષાએ સંચરિયા, માતા ધાવ કરે શિખામણ, સુણ ત્રિશલા નાનાદિયા. સહી. (૬) મોહમલ્લને જેર કરીને, ધરજો ઉજજવલ ધ્યાન; કેવલકમલા વહેલી વરજો, દેજો સુકૃતદાન. સહી. (૭) એમ શિખામણ સુણતે સુણતે, થુણતે બહુ નરનારી; પંચમુષ્ઠિનો લોચ કરીને, આપ થયા વ્રતધારી. સહી. (૮) ધન્ય ધન્ય શ્રી સિદ્ધારથનંદન, ધન્ય ત્રિશલાના

જાયા; ધન્ય ધન્ય નંદિવર્ધન બંધવ, એમ બોલે સુરરાયા. સહી. (૯) અનુમતિ લેઈ નિજબંધવની, વિચરે જગદાધાર; સમિતિયે સમિતા ગુમિયે ગુમા, જીવદ્યા ભંડાર. સહી. (૧૦) સિંહસમો વડ દુર્ધર થઈને, કઠિન કર્મ સહુ ટાલે; જગજયવંતો શાસનનાયક, ઈણિપરે દીક્ષા પાલે. સહી. (૧૧) દીક્ષા કલ્યાણક એ ગીજું, સહી તુમે દિલમાં લાવો; એમ વધાવો ત્રીજો સુંદર, દીપ ક્રે સહુ ગાવો. સહી. (૧૨)

૪ (દેશી અવિનાશીની - સેજડીયે, રંગ લાઓ મોરી સુજની)

ચોથું કલ્યાણક કેવલનું, કહું છું અવસર પામી જી; જગઉપકારી જગબંધવને, હું પ્રણમું શિરનામી. સાંભળ સુજની જી. (૧) વૈશાખ સુદિ દશમીને દિવસે, પાચ્યા કેવલજ્ઞાન જી; બાર જોયણ એક રાતે ચાલ્યા, જાણી લાભ નિદાન. સાંભળ. (૨૦) અપાપાનયરીએ આવ્યા, મહસેનવન વિકસંત જી; ગણધર ને વલી તીરથ થાપન, કરવાને ગુણવંત. સાંભળ. (૩) ભુવનપતિ વ્યંતર વૈમાનિક, જ્યોતિષી હરિસમુદ્ધાય જી; વીશ બગ્રીશ દશ દોય મળીને, એ ચોસઠ કહેવાય. સાંભળ. (૪) ત્રિગડાની રચના કરી સારી, ત્રિદશપતિ અતિ ભારી જી; મધ્યપીઠ ઉપર હિતકારી, બેઠા જગઉપકારી. સાંભળ. (૫) ગુણ પાંગ્રીસ સહિત પ્રભુવાણી, નિસુષે છે સહુ પ્રાણી જી; લોકાલોકપ્રકાશક વાણી, વરસે છે ગુણખાણી. સાંભળ. (૬) માલકોશ શુભરાગ સમાજે, જલધરની પરે ગાજે જી; આતપત્ર પ્રભુ શિરપર રાજે, ભામંડલ છિવિ છાજે. સાંભળ. (૭) કીની રચના ગણો ગઠની, પ્રભુનાં ચારે રૂપ જી; વળી કેવળકમલાની શોભા, નિરખે સુર નર ભૂપ. સાંભળ. (૮) ઈન્દ્રભૂતિ આદિ સહુ મલીને, જગન કરે ભૂદેવ જી; વિદ્યા વેદતણા અભ્યાસી, અભિમાની અહમેવ, સાંભળ. (૯) જ્ઞાની આવ્યા નિસુણી કાને, મનમે ગર્વ ધરંત જી; આવ્યો ત્રિગડે વાદ કરેવા, દીઠો જગજયવંત. સાંભળ. (૧૦) તતકણ નામાદિક બોલાવે, તુલ્ય સહુને જાણી જી; જ્વાદિકસંદેહ નિવારી; થાપ્યો ગણધર નાણી. સાંભળ. (૧૧) ત્રિપદિ પામી પ્રભુ શિર નામી, દ્વાદ્શાંગી સુવિચારી જી; પદ છ લાખ છગ્રીશ સહસ્રની, રચના કીધી સારી. સાંભળ. (૧૨) ચાલો તો જોવાને જઈએ, વંદીજે જગતીર જી; વલી પ્રશનીજે સોહમ પટધર, ગોયમસ્વામી વજીર. સાંભળ. (૧૩) નિરખીજે પ્રભુજીની મુદ્રા, નરભવ સફલો કીજે જી; પ્રભુજીનું બહુમાન કરી, લાભ અનંતો લીજે. સાંભળ. (૧૪) વારે વારે કહું છું તો પણ, તું તો મનમાં નાણે જી; મહારા મનમાં હોંશ અછે તે, કેવલજ્ઞાની જાણે. સાંભળ. (૧૫) સભિવયણે એમ થઈ ઉજમાલી, ચાલી સઘળી બાલીજી; નિસુણી દશ અશાતના ટાલી, પ્રભુવાણી લટકાલી. સાંભળ. (૧૬) ઈણિપરે ગીશ વરસ કેવલથી બહુ નરનારી તારીજુ, ઈમ વધાવો ચોથો સુંદર, દીપ કહે સુખકારી. સાંભળ. (૧૭)

૪ (દ્વારા - આહે જિનેખર વિનંતિ હમારી)

કલ્યાણક પાંચમું જિનજીનું, ગાવો હર્ષ અપાર વાલા; જગવલ્લભ પ્રભુના ગુણ ગાઈ, સફલ કરો અવતાર વાલા. શાસનનાયક તીરથ વંદો. (એ આંકડી) ૧ જગચાતકને દાન દીયંતા, વિચરંતા જગભાણ વાલા; મધ્ય અપાપાનયરી પધાર્યા, પ્રણમે પદ મહીરાણ વાલા. શાસન૦ (૨) પ્રભુએ લાભાલાભ વિચારી, અણપૂછ્યો ઉપદેશ વાલા; સોલ પહેર લગે અમૃતવાણી, વરસ્યા ભવિ ઉપદેશ વાલા. શાસન૦ (૩) દીવાલીને મુક્તિ પધાર્યા, પાચ્યા પરમાનંદ વાલા; અજર અમરપદ જ્ઞાન વિલાસી, અક્ષયસુખનો કંદ વાલા. શાસન૦ (૪) એ પ્રભુકર્તા અકર્તા ભોક્તા, નિજગુણે વિલસંત વાલા; દર્શન જ્ઞાન ચરણ ને વીરજ, મગટ્યા સાદિ અનંત વાલા. શાસન૦ (૫) છે આકાશ અસંઘ્ય પ્રદેશી, તેહના ગુણ છે અનંતા વાલા; એ તો એક પ્રદેશો સાહિબ, અનંતગુણે ભગવંત વાલા. શાસન૦ (૬) એ પ્રભુ ધ્યે ને સેવક ધ્યાતા, એહમાં ધ્યાન મિલાય વાલા; ત્રિકલોગે પૂરણતા પ્રગટે, સેવક એ સમ થાય વાલા. શાસન૦ (૭) ગાવો પાંચમો મોક્ષ વધાવો, ધ્યાવો વીરજિણંદ વાલા; શુભ દેશયાએ જગગુરુધ્યાને, ટાલો ભવભયફંદ વાલા. શાસન... (૮) ઈમ પ્રભુ વીરતણાં કલ્યાણક, પાંચ ભવોદવિનાવ વાલા; શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરીશ્વરાજે, મેં ગાયા શુભ ભાવ વાલા. શાસન... (૯) શ્રી જિન-ગણધર આણારંગી, કપૂરચંદ વિશ્રામ વાલા; તસ આગ્રહથી હર્ષિત ચિંતે ખંભાતનયર સુધમ વાલા. શાસન... (૧૦) પંડિત શ્રી ગુરુપ્રેમ પસાયે, ગાયા તીરથરાજ વાલા; દીપવિજય કહે મુજને હોજો, તીરથફલ મહારાજ વાલા. શાસન... (૧૧)

ભાવી સૂચન

(રાગ - દેશ, ચાલ - લાવણી)

ચેતે તો ચેતાવું તુને રે, પામર પ્રાણી - એ આંકડી
તારે હાથે વપરાશો, તેટલું જ તારું થાશો. બીજું તો બીજાને જાશો રે પામર૦
સજી ઘરબાર સારું, તું કહે છે મારું મારું. તેમાં નથી કશું તારું રે. પામર૦
માખીએ મધ્યપૂરું કીધું, ન ખાધું ન ખાવા દીધું. લુંટનારે લીધું રે પામર૦
ખંખેરીને હાથ ખાલી, ઓચિંતું જાવું છે ચાલી. કરે માથાઝોડ ઠાલી રે. પામર૦
સાહુકારમાં સવાયો, લખપતિમાં લેખાયો. કહે સાચું શું કમાયો રે. પામર૦
કમાયો તું માલ કેવો, આવે તારી સાથે એવો. અવેજ તપાસ તેવો રે. પામર૦
હજી હાથમાં છે બાજુ, કર તું પ્રભુને રાજુ. મૂડી તારી થાશે તાજુ રે. પામર૦
હાથમાંથી બાજુ જાશો, પછીથી પસ્તાવો થશો. કશું ન કરી શકાશો રે. પામર૦
હાથમાંથી ધન ખોઈ, ધૂળથી કપાળ ધોયું. જાણપણું તારું જોયું રે. પામર૦
મનનો વિચાર તારો, મનમાં રહી જનારો. વળતો ન આવે વારો રે. પામર૦
નીકળ્યો શરીરમાંથી, પછી તું માલીક નથી. કહે દલપત કથીરે. પામર૦

ક ક ક પાંચમા આરાની સજ્જાય ક ક ક

વીર કહે ગૌતમ સુષો, પાંચમા આરાના ભાવ રે; દુઃખીયા પ્રાણી અતિ ધ્યાણ, સાંભળ ગૌતમ સુભાવ રે. વી૦ (૧) શહેર હોશે રે ગામડાં, ગામ હોશે સ્મશાન રે; વિજા ગોવાળે રે ધણ ચરે, જ્ઞાન નહિ નિર્વાણ રે. વી૦ (૨) મુજ કેડે કુમતિ ધ્યાણ, હોશે તે નિરધાર રે; જિનમતિની રૂચિ નવિ ગમે, થાપશે નિજમતિ સાર રે. વી૦ (૩) કુમતિ જાજા કદાગ્રહી, ઉથાપશે આપણા બોલ રે; શાખમાર્ગ સવિ મૂકશે, કરશે નિજ મત મોલ રે. વી૦ (૪) પાખંડી ધ્યાણ જાગશે, ભાંગશે ધર્મના પંથ રે; આગમ મત મરડી કરી, કરશે નવા વળી શ્રંથ રે. વી૦ (૫) ચારણીની પરે ચાળશે, ધર્મ ન જાણો લેશ રે; આગમ શાખાને ટાળશે, પાણશે જિન ઉપદેશ રે. વી૦ (૬) ચોર ચરડ બહુ લાગશે, બોલી ન પાળે બોલ રે; સાધુજન સીદાયશે, દુર્જન બહુલા મોલ રે. વી૦ (૭) રાજ પ્રજાને પીડશે, હિંડશે નિર્ધન લોક રે; માંયા ન વરસશે મેહુલા, મિથ્યાત્વ હોશે બહુ થોક રે. વી૦ (૮) સંવત ઓગણીશ ચૌદોતરે, હોશે કલંકી રાય રે; માતા બ્રાહ્મણી જાણીયે, બાપ ચાંડાળ કહેવાય રે. વી૦ (૯) છયાશી વર્ષનું આઉંખું, પાડળી પુરમાં હોશે રે; તસુ સુતા દત્ત નામે ભલો, શ્રાવક કુળ શુભ પોષે રે. વી૦ (૧૦) કૌતુકી દામ ચલાવશે, ચર્મતણા તે જોય રે; ચોથ લેશે મિક્ષા તળી, મહા આકરા કર હોય રે. વી૦ (૧૧) ઈન્દ્ર અવધિયે જોયતા, દેખશે એહ સ્વરૂપ રે; દ્વિજ રૂપે આવી કરી, હણશે કલંકી ભૂપ રે. વીર૦ (૧૨) દત્તને રાજ્ય થાપી કરી, ઈન્દ્ર સુરલોકે જાય રે; દત ધર્મ પાળે સદા. ભેટશે શંનુજ્ય ગિરિ રાય રે. વીર૦ (૧૩) પૃથ્વી જિનમંડિત કરી, પામશે સુખ અપાર રે; દેવલોક સુખ ભોગવે, નામ જ્યજ્યકાર રે. વી૦ (૧૪) પાંચમાં આરાને છેડલે, ચતુર્વિધ શ્રી સંધ હોશે રે; છઢો આરો બેસતાં, જિનધર્મ પહિલો જાશે રે. વીર૦ (૧૫) બીજે અગની જાયશે, ગીજે રાય ન કોય રે; ચોથે પ્રહરે લોપના, છહે આરે તે હોય રે. વી૦ (૧૬)

કુછો :- છહે આરે માનવી બિલવાસી સવિ હોય; વીસ વર્ષનું આઉંખું, ખટ્ વર્ષે ગર્ભજ હોય. ૧૭. સહસ ચોરાશી વર્ષપણે, ભોગવશે ભવિ કર્મ; તીર્થકર હોશે ભલો, શ્રેણિક જીવ સુધર્મ. ૧૮. તસુ ગણધર અતિ સુંદરું, કુમારપાળ ભૂપાળ આગમ વાણી જોઈને, રચીયા રયણ રસાળ. ૧૯. પાંચમા આરાના ભાવ એ, આગમે ભાખ્યા વીર; ગ્રંથ બોલ વિચાર કદ્યા સાંભળજો ભવિ ધીર. ૨૦. ભણતાં સમક્તિ સંપજે સુણતાં મંગળમાળ; જિનહર્ષ કહે કરજોડ એ, ભાખ્યાં વયણ રસાળ. ૨૧.

કોધની સજગાય

॥ કડવાં ફળ છે કોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે ॥ રીસ તણો રસ જાણીએ, હલાહલ તોલે ॥ ક. ॥ ૧ ॥ કોધે કોડ પૂરવતણું, સંજમ ફળ જાય ॥ કોધ સહિત તપ જે કરે તે તો લેખે ન થાય ॥ ક. ॥ ૨ ॥ સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ ॥ શિષ્યના કોધ થકી થયો, ચંડકોશીઓ નાગ ॥ ક. ॥ ૩ ॥ આગ ઉઠે જે ધર થકી, તે પહેલું ધર બાળો ॥ જળનો જોગ જો નવિ મળે, તો પાસેનું પ્રજાપે ॥ ક. ॥ ૪ ॥ કોધતણી ગતિ એહવી, કહે કેવલનાણી ॥ હાશ કરે જે હેતની, જાળવજો એમ જાણી ॥ ક. ॥ ૫ ॥ ઉદ્યરત્નકહે કોધને, કાઢજો ગળે સાહી ॥ કાયા કરજો નિર્મલી, ઉપશમ રસે નાહી ॥ ક. ॥ ૬ ॥

માનની સજગાય

॥ રે જીવ માન ન કીજુએ, માને વિનય ન આવે રે ॥ વિનય વિના વિદા નહીં, તો કિમ સમક્ષિત પાવે રે ॥ ૧ ॥ સમક્ષિત વિદ્ધ ચારિત્ર નહીં, ચારિત્ર વિદ્ધ નહીં મુક્ષિત રે ॥ મુક્ષિતના સુખ છે સાચ્છતાં, તે કેમ લહીએ જુક્ષિત રે ॥ રે ॥ વિનય વડો સંસારમાં, ગુણમાં અવિકારી રે ॥ માને ગુણ જાયે ગળી; પ્રાણી જો જો વિદારી રે ॥ રે ॥ ૩ ॥ માન કર્યું જો રાવણે, તે તો રામે માર્યો રે દુર્યોધન ગરવે કરી અંતે સવિ હાર્યો રે ॥ રે ॥ ૪ ॥ સૂકાં લાકડાં સારિઓ, દુઃખદાયી ખોટો રે ॥ ઉદ્યરત્ન કહે માનને, દેજો દેશવટો રે ॥ રે ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

માચાની સજગાય

॥ સમક્ષિતનું મૂળ જાણીએજુ, સત્ય વચન સાક્ષાત્ ॥ સાચામાં સમક્ષિત વસેજુ, માયામાં મિથ્યાત્વ રે પ્રાણી મ કરીશ માયા લગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકદ્રી ॥ મુખ મીઠો જૂઠો મનેજુ; કૂડ કપટનો રે કોટ ॥ જ્ઞાને તો જુ જુ કરે જુ, ચિત્ત માંહે તાકે ચોટ રે ॥ પ્રા. ॥ ૨ ॥ આપ ગરજે આધો પડે જુ, પણ ન ધરે વિશ્વાસ ॥ મનશું રાખે અંતરો જુ, એ માયાનો પાસ રે ॥ પ્રત. ॥ ૩ ॥ જેહશું બાંધે પ્રીતિ જુ, તેહશું રહે પ્રતિકૂલ ॥ મેલ ન છંડે મન તણો જુ, એ માયાનું મૂળ રે ॥ ॥ પ્રા. ॥ ૪ ॥ તપ કીધો માયા કરી જુ; ભિત્રશું રાય્યો રે ભેદ ॥ ભલિ જિનેશ્વર જાણજો જુ, તો પાભ્યા સીવેદ રે ॥ પ્રા. ॥ ૫ ॥ ઉદ્યરત્ન કહે સાંભળો જુ, મેલો માયાની બુદ્ધ ॥ મુક્ષિત પુરી જીવા તણો જુ, એ મારગ છે શુદ્ધ રે ॥ પ્રા. ॥ ૬ ॥ ઈતિ.

લોભની સજગાય

તુમે લક્ષણ જો જો લોભનારે, લોભે મુનિ જન પામે ક્ષોભનાં રે ॥ લોભે ડાહા મન ડોળ્યા કરે રે, લોભે દુર્ઘટપંથે સંચરે રે ॥ તુ. ॥ ૧ ॥ ॥ તજે લોભ તેહનાં લેઉં ભામણાં રે, વલી પાયે નમીને કરું ખામણાં રે ॥ લોભે મરજાદા ન

રહે કેહનીરે, તુમે સંગત મેલો તેહની રે ॥ તુ. ॥ ૨ ॥ લોભે ધર મેલી રણમાં ભરે રે, લોભે ઉચ તે નીચું આચરેરે ॥ લોભે પાપ ભણી પગલાં ભરેરે, લોભે અકારજ કરતાં ન ઓસરે રે ॥ તુ. ॥ ૩ ॥ લોભે મનું ન રહે નિર્મણું રે લોભે સગપણ નાસે વેગળુરે ॥ લોભે ન રહે પ્રીતિ ને પાવહું રે, લોભે ધન મેળે બહુ એકહું રે ॥ તુ. ॥ ૪ ॥ લોભે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે, લોભે હત્યા પાતક નવિ ગણે રે ॥ તે તો દામ તણે લોભે કરીરે, ઉપર મણિધર થાયે તે મરીરે ॥ તુ. ॥ ૫ ॥ જોતાં લોભનો થોભ દીસે નહીરે, એવું સૂત્ર સિદ્ધાંતે કદું સહીરે, લોભે ચકીસુભૂગ નામ જુવોરે, તે તો સમુદ્ર માંહે દૂબી મુવોરે ॥ તુ. ॥ ૬ ॥ એમ જાણીને લોભને છંડજો રે, એક ધર્મશું મમતા મંડજો રે ॥ કવિ ઉદ્યરત્ન ભાખે મુદારે, વંદું લોભ તજે તેહને સદારે ॥ તુ. ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

આશા

આશા ઔરનકી ક્યા કીજે, જ્ઞાન સુધારસ પીજે. આશા• ભટકે દ્વારા દ્વારા લોકનકે, કુકર આશાધારી, આતમ અનુભવ રસકે રસીયા, ઉતરે ન કબું ખુમારી. આશા• આશા દાસીકે જે જાયે, તે જન જગકે દાસા; આશા દાશી કરે જે નાયક, લાયક અનુભવ પ્યાસા. આશા• મનસા પ્યાલા પ્રેમ મસાલા, બ્રહ્મ અજિન પરજાલી; તન ભાડી અટવાઈ પીયે કસ જાગે અનુભવ લાલી. આશા• અગમ પીયાલા પીયો મતવાલા, ચિન્હિ અધ્યાત્મ વાસા; આનંદધન ચેતન વૈ ખેલે, દેખે લોક તમાસા. આશા•

મનાને વશ કરવાની સજગાય

મનાજુ તું તો જિન ચરણે ચિત્ત લાય તેરો અવસર વીતી જાય. મનાજુ• ૧ ઉદર ભરણ કે કારણે રે ગૌઆ વનમાં જાય; ચારોચરે ચિહું દિશી ફરે રે, વાંકુ ચિતું વાછરીઆ માંય. મ• ૨ ચાર પાંચ સાહેલી મળીને, હિલમીલ પાણી જાય; તાળી દીયે ખડખડ હસે રે, વાંકુ ચિતું ગાગરીયા માંય. મ• ૩ નટવો નાચે ચોકમાં રે, લખ આવે લખ જાય; વાંસ ચડી નાટક કરે રે, વાંકુ ચિતું દોરડીયા માંય. મ• ૪ સોની સોનાના ઘડે રે, વળી ઘડે રૂપાના ઘાટ; ઘાટ ઘડે મન રીજવે રે વાંકુ ચિતું સોનઈયા માંય. મ• ૫ જુગાટીયા મન જુગણું રે કામીને મન કામ; “આનંદધન” એમ વિનવે રે, એસો પ્રભુકો ધર ધ્યાન. મ• ૬

શ્રી હિત શિક્ષા પદ

(રાગ આશાવરી)

બેર બેર નહી આવે, અવસર બેર બેર નહી આવે; જ્યં જાણે ત્યું કર લે ભલાઈ, જનમ જનમ સુખ પાવે. અવસર• ૧ તન ધન જોબન સબહી જૂઠો,

પ્રાગ પલકમે જાવે. અવસરો ૨ તુન છુટે ધન કૌન કામકો, કાહેકુ કૃપણ કહાવે. અવસરો ૩ જાકે હિલમેં સાચ બસત હે, તાકું જૂઠ ન ભાવે. અવસરો ૪ આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથમે, સમર સમર ગુણ ગાવે. અવસરો ૫

શૂરવીર સાધુઓ

(હવે મને હરિ નામથી નેછ લાગ્યો-એ રાગ)

મુક્તિના પન્થે શૂરવીર ચાલશે રે જાગી, કાયર તો જાય ત્યાંથી ભાગી રે. મુક્તિનું સુભટનો વેષ પહેરી પાવૈયો રણમાં તો ચાલે છે સહુનીરે આગે; ખરાખરીનો જ્યારે ખેલ આવે ત્યારે, મુઠીવાળીને ભીરુ ભાગેરે. મુક્તિનું ૧ સતીનો ડોળ ભલે રાખે સહુ નારીયો, પતિની સાથ સતી બળશે; ભક્તિયું તેલ માગે ખરા ભક્તની, ભક્તિ તે ભાવમાંછી ભળશેરે. મુક્તિનું ૨ દીક્ષા લેઈને સાધુ કહાવે, સહુ, વિરલા સંયમથી વિચરતા, કરી કેશરીયાં મોહ ઉઠાવી, જય લક્ષ્મી કેઠ વરતારે. મુક્તિનું ૩ લીધો વેષ તેને ભજવે છે શૂરાજન, બોલે છે બોલ તેવું પાળે; બુદ્ધિસાગર શૂરવીર સાધુઓ, શિવપુર સન્મુખ ચાલે રે. સુક્તિનું ૪

મોહ મહિમા

(શીખરણી)

નરો નારી પાસે, નટસમ થઈ નૃત્ય કરતા, કુરુંગાશી કેરા, નયન શરથી ધાયલ થતા; વદે ઘારી ઘારી, મધુર મુખથી પામી લઘિમા, થતાં વૃદ્ધાવસ્થા, નહિ રસ. જુઓ મોહ મહિમાનું ૧ ઘણી પામી લક્ષ્મી, પછી હું પરણું સુંદર વધૂ, રચાવું પ્રાસાદો, વિવિધ વરણ શોભિત વધૂ; કરું તેમાં શોભા, જન ચક્રિતકારી સુકૃતિમાં, વિચારોમાં આવ્યું મરણ જ. જુઓ મોહ મહિમાનું ૨ લુલો નેત્રો કાણો, અતિકૃષ અને તે ખસ ભર્યો, પડવા કાને કીડા, વિષમ અતિ પીડા અનુસર્યો; તથાપિ તે શાન, પ્રબળ મદને જાય રતિમાં, શુનિ પુઠે વેગે, વિષમય. જુઓ મોહ મહિમાનું ૩ સત્નો જે નારીના, રૂધિર રસ માંસે અતિ ભર્યા, મૂહુ ગોરા ગાલો પણ રૂધિરને અસ્થિથી સર્યા; ભર્યા યોનિ કુંડ ખ્રવે રૂધિર મૂત્રે વિકૃતિમાં, નરો સ્વાદો માને, તહીં પણ. જુઓ મોહ મહિમાનું ૪ થતા પુત્રો ઘારા, અધિક ઉરમાં સ્નેહજ ધરે, હુળાવે છર્થથી, સકળ મુખથી લાલન કરે; થયા જ્યારે મોટા, મદભર વયે ધારિ ગરિમા, પિતા સામા થાયે, અતિ બળ. જુઓ મોહ મહિમાનું ૫ તજો એવા મોહો, વિષય સુખ છે ચંચળ અતિ, જનો તેથી ધારો, નિજ હદ્યમાં ધર્મની મતિ; ભજો ધારી પ્રીતિ, પ્રભૂ ચરણને મોક્ષ ગતિમાં, જશો થઈ નિરાગી, પ્રબળ નહિં તો. મોહ મહિમાનું ૬

૮ આ સંસાર અસાર વિષે

દોહરા

નિરોગી કાયા નહિ કલેશી કુલાય નાર; જાયા માયા સુત નહિં, આ સંસાર અસાર., ૧ જર જોરુ ધર સાંપે, હોય પુત્ર નાદાર; સુખ મલે નહીં સ્વમમાં. આ. ૨ રિદ્ધિ સિદ્ધિ મેળવી; પુત્ર ન તે હુઃખકાર; સુખ સધણું ક્યાંથી મળે. આ. ૩ દરિદ્રીને બહુ સંતતી, તે પણ અતિ હુઃખકાર; સંપ હોય નહિં સ્વજનમાં આ. ૪ કુળ ખંપણ સંતતી થયે, ચિંતાનો નહિં પાર; જુરી જુરીને મરે. આ. ૫ તરુ નવ પલ્લવ પર મળે, પક્ષી વિવિધ પ્રકાર; દવ બળતો દેખી ખસે. આ. ૬ તેમ સ્વજન હેતે મળે, ચડતીમાં ખાનાર; પડતીમાં પલાયન કરે. આ. ૭ પાપ કરીને મેળવ્યું, ખાઈ જશે ખાનાર. માથે પડશે તાહરે. આ. ૮ પરભવ જાતા જીવને, કોઈ ન આવે લાર; મમત્વ કરો નહિં માનવી. આ. ૯ યોગ્ય સામગ્રી સૌ મળી. ધર્મ કરો સુખકાર; નહિં તો પસ્તાવો થશે. આ. ૧૦ દેવ ગુરુને ધર્મને ઓળખજો આવાર; ત્રણ તાવ સાધો સુખે, આ. ૧૧ સ્વજન સંબંધી સ્વાર્થી, ધર્મ સખાઈ ધાર; આ ભવ પરભવ જીવને. આ. ૧૨ ચૌદિશ દવ લાગી રહ્યો, નીકળશે જો સાર; આગળ કામે લાગશે. આ. ૧૩ દવ બળતો દેખી કરી, ગભરાવું નહિં યાર; સાર વસ્તુ સંભળાવી. આ. ૧૪ આત્મ વીર્ય ઉલ્લાસથી, કમર કસો હુશ્યાર; આવેલ અવસર ચૂકશો. આ. ૧૫

૯ હિતોપદેશ વિષે

(હરીગીત)

સંસારમાં શું સાર છે, વિચાર કર નર મન વિષે; નિજ નેત્ર ખોલી જો અરે, દણ્ણિ કરીને દશાદિશે; ચિત્તમાંહે ચેત ચતુર ચેતન, શી ગતિ તારી થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૧ ॥ બહુ કુડ કપટને કેળવી, સહુ લોકને તે છેતર્યા; જ્યાં ત્યાં દગ્ગલબાળ થકી, નીજ કાર્ય જે જે તેં કર્યા; તે સર્વ પાપતણી તને, પરલોકમાં શિક્ષા થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૨ ॥ તું કહે મારું મારું સર્વે, મોહ માન મમત્વથી; ધન ધાન્ય જોબન માલ, માયા તે સર્વ તારું નથી; સુત માત તાત સુજાત પત્ની, કોઈ નવ તારું થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૩ ॥ કાયા તજો રાખી ભરુંસો, બહુજ માયા મેળવી; જું વધો નિર્બજ પણો, કૃપણતા બહુ કેળવી; અંતે અરે નર અથીર છે, વસ્તુ સહુ વીજાસી જશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૪ ॥ રાવણ સમો જે રાજીવી, લંકાપતિ પોતે હતો; વિશ ભુજ જોદ્રો યમસમો, જે જગતમાંહે શોભતો; પણ ગયો અંતે એકલો તો તારી શી ગણતિ થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષણ ગયો નવ

આવશે. ॥ ૫ ॥ મહા પૂન્ય ઉદ્યે મનુષ્ય જન્મ, મળ્યો બહુ મુશ્કેલ જે; ઉત્તમ કુળે અવતારને, પંચેંદ્રિ યોગ તથાપિ છે; તો કેમ હારી જાય પશ્ચાતાપ પશ્ચાતે થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષાણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૬ ॥ અહંકાર અતિ અંતર ધરે, જે મુજ સમો જગ કો નથી; પણ ગર્વ ઉત્તરે સર્વના જો, જ્ઞાન જ્ઞાન મતિ થકી; ઉલ્ટી ગતિ નીચી મળે ને; નક્ક વેદન ત્યાં થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષાણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૭ ॥ છે સ્વાર્થી સહુએ સગુંને, અથીર કાયા કારમી; શો ગર્વ જાવું સર્વને છે એક દિન અંતે વળી રે, મરણ સમયે ધર્મ કરવા, કેમ તું તત્પર થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષાણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૮ ॥ સ્વખા સમું છે સુખ સર્વે સમજ રે નર મન થકી; છે સાર એકજ ધર્મ અવર, અસાર જ્ઞાન અરે નકી; હિતકારી શિક્ષા દેવશીની દીલ ધરે તો સુખ થશે; એવું વિચારી ધર્મ કર નર, ક્ષાણ ગયો નવ આવશે. ॥ ૯ ॥

ચાર શરણાં

(૧) મુજને ચાર શરણાં હોજો, અરિહંત સિદ્ધ સાધુંશુ; કેવળી ધર્મ પ્રકાશીયો, રણ ગ્રાણ અમૂલખ લાધુંશુ. મુ ૦ ૧ ચિહ્નું ગતિતણાં દુઃખ છેદવા, સમરથ શરણાં એહોજુ; પૂર્વે મુનિવર જે હુઅા; તેણે કીધાં શરણાં તેહોજુ. મુ ૦ ૨ સંસાર માંછી જીવને, સમરથ શરણાં ચારોજુ, ગણિ સમયસુંદર ઈમ કહે, કલ્યાણ મંગલકારોજુ. મુ ૦ ૩

(૨) લાખ ચોરાશી જીવ ખમાવી, મન ધરી પરમ વિવેકોજુ; મિચ્છામી દુક્કડ દીજુએ, જિન વચને લહીએ ટેકોજુ. લા ૦ ૧ સાત લાખ ભૂદગ તેઉ વાઉના, દસ ચૌદે વનના બેદોજુ; ઘડ વિગલ સુર તિરિ નારકી, ચઉ ચઉ ચૌદે નરના લેદોજુ. લા ૦ ૨ મુજ વૈર નહિ કેહશું, સહુશું મૈત્રી ભાવોજુ; ગણિ સમયસુંદર ઈમ કહે, પામીએ પુન્ય પ્રભાવોજુ. લા ૦ ૩

(૩) પાપ અઠારે જીવ પરિહરો, અરિહંત સિદ્ધની સાખેજુ; આલોવ્યા પાપ છૂટીએ, ભગવંત હણી પેરે ભાખેજુ. પા ૦ ૧ આશ્રવ કષાય ઢોય બંધનાં, વળી કલહ અત્યાખ્યાનોજુ; રતિ અરતિ પૈશુન્ય નિંદના, માયામોસ મિથ્યાતોજુ. પા ૦ ૨ મન વચ કાયાએ જે કિયા, મિચ્છામી દુક્કડ તેહોજુ; ગણિ સમયસુંદર ઈમ કહે, જૈન ધર્મનો મર્મ એહોજુ. પા ૦ ૩

(૪) ધન ધન તે દિન મુજ કદી હોશે, હું પામીશ સંયમ સુધોજુ; પૂર્વે ઝાંખે ચાલશું, ગુરુ વચને પ્રતિબુદ્ધોજુ. ધ ૦ ૧ અંત પંત ભિક્ષા ગોચરી, રણ વને કાઉસ્સગ લેશું જી, સમતા શત્રુ મિત્ર ભાવશું, સંવેગ સૂધો ધરશું જી. ધ ૦ ૨ સંસારના સંકટ થકી, હું છૂટીશ જિનવચને અવધારોજુ; ધન્ય ધન્ય સમયસુંદર તે ધડી, તો હું પામીશ ભવનો પારોજુ. ધ ૦ ૩

ચત્તારિ મંગલમ્

ચત્તારિ મંગલમ્ અરિહંતા મંગલમ્. સિદ્ધા મંગલમ્, સાહૂ મંગલમ્, કેવલિ પત્રતો ધમ્મો મંગલમ્, ચત્તારિ લોગુતમા, અરિહંતા લોગુતમા, સિધ્ધા લોગુતમા, સાહૂ લોગુતમા, કેવલિ પત્રતો ધમ્મો લોગુતમા. ચત્તારિ શરણાં પવજજામિ, અરિહંતે શરણાં પવજજામિ, સિધ્ધે શરણાં પવજજામિ, સાહૂ શરણાં પવજજામિ, કેવલિ પત્રતં ધમ્મં શરણાં પવજજામિ.

ક ક ક શ્રી પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન ક ક ક

દોષા

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીશ જિનરાય;	
સદ્ગુરુ સ્વામિની સરસ્વતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય.	૧
નિભુવનપતિ નિશલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;	
શાસનનાયક જગ ગયો, વર્ધમાન વડ વીર.	૨
એક દિન વીર જિણાંદને, ચરણો કરી પ્રણામ;	
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમસ્વામ.	૩
મુક્તિ મારગ આરાધીએ, કહો કિણ પરે અરિહંત;	
સુધા સરસ તવ વચનરસ, ભાખે શ્રી ભગવંતં.	૪
૧અતિચાર આલોઈએ, ૨પ્રત ધરીએ ગુરુ શાખ;	
૩જીવ ખમાવો સયલ જે, યોનિ ચોરીશી લાખ.	૫
૪વિધિશું વળી વોસરાવીએ, પાપસ્થાનક અઢાર;	
૫ચાર શરણ નિત્ય અનુસરો, ૬નિંદો દુરિત આચાર.	૬
૭શુભકરણી અનુમોદીએ, ૮ભાવ ભલો મન આણાણ;	
૯અણસણ અવસર આદરી, ૧૦નવપદ જપો સુજ્ઞાણ.	૭
શુભ ગતિ આરાધનતણા, એ છે દશ અવિકાર;	
ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવપાર.	૮

ટાળ પહેલી

(કુમતિ એ છિંડી કી છાં રાખી - એ દેશી)

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર; એહ તણા ઈહ ભવ પરભવના, આલોઈએ અતિચાર રે, પ્રાણી! જ્ઞાન ભણો ગુણ ખાણી, વીર વદે એમ વાણી રે. પ્રાણી. (એ આંકણી.) ગુરુ ઓળખી નહીં ગુરુ વિનય કાળો ધરી બહુ માન; સૂત્ર અરથ તહુભ્ય કરી સુધાં, ભણીએ વહી ઉપધાન રે. પ્રાણી૦ જ્ઞા ૦૨. જ્ઞાનોપગરણ પાટીપોથી, ઠવણી નોકારવાલી; તેહતણી કીધી આશાતના જ્ઞાનભક્તિ ન સંભાળી રે. પ્રા ૦ જ્ઞા૦૩ ઈત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ મિચ્છામી દુક્કડ. તેહ રે. પ્રા૦ જ્ઞા૦ ૪

પ્રાણી! સમક્કિત લ્યો શુદ્ધ જાણી. વીર વદે એમ વાણી રે, પ્રાણી સમક્કિત

લ્યો શુદ્ધ જાણી. જિનવચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ; સાધુતણી નિંદા પરિહરજો, ફલ સંદેહ મ રાખ રે. પ્રા ૦ સ ૦ ૫ મૂઢપણું છંડો પરશંસા, ગુણવતને આદરીએ; સામીને ધરમે કરી થિયતા, ભક્તિ પરભાવના કરીયે રે. પ્રા ૦ સ ૦ ૬. સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદતણો જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો; દ્રવ્ય દેવકો જે વિષસાડ્યો વિષસંતો, ઉવેખ્યો રે. પ્રા ૦ સ ૦ ૭ ઈત્યાદિક વિપરીતપણાથી, સમક્કિત બંદું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામી દુક્કડ તેહ રે. પ્રા ૦ સ ૦ ૮

પ્રાણી! ચારિત લ્યો ચિત્ત આણી, પંચ સમિતિ ત્રણ ગુમિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય; સાધુતણો ધરમે પરમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે. પ્રા ૦ ચા ૦ ૮. શ્રાવક ને ધર્મે સામાયિક પોસહમાં મન વાળી; જે જ્યણાપૂર્વક જે આઠે, પ્રવચન માય ન પાળી રે. પ્રા ૦ ચા ૦ ૧૦. ઈત્યાદિક વિપરીતપણાથી, ચારિત ડહોણ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામી દુક્કડ તેહ રે. પ્રા ૦ ચા ૦ ૧૧. બારે બેદે તપ નવિ કીધો, છતે જોગે નિજ શકતે; ધર્મે મન વચન આચાર ઓણી પરે વિવિધ વિરાધ્યા જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામી દુક્કડ તેહ રે પ્રા ૦ ચા ૦ ૧૩ વળીય વિશેષ ચારિતકેરા, અતિચાર આલોઈએ; વીર જિણોસર વયણ સુણીને, પાપ મેલ સવિ ધોઈએ રે. પ્રા ૦ ચા ૦ ૧૪.

ટાળ બીજી

(પામી સુયુર પચાસ - એ દેશી)

પૃથ્વી પાણી તેઉ વાયુ વનસ્પતિ, એ પાંચે થાવર કહ્યા એ. ૧ કરી કરસણ આંરંભ, ખેત્ર જે જેણીયાં, કુવા તળાવ ખણાવીયા એ રે. ધર આરંભ અનેક, ટાંકાં ભોયરાં, મેડી માળ ચણાવીયા એ. ૩ લીંપણ ગુંપણ કાજ, એણીપરે પરપરે, પૃથ્વીકાય વિરાધીયા એ ૪. ધોયણ નાહજ પાણી, ઝીલણ અપકાય, છોતી ધોતી કરી દુહયા એ ૫. ભાઠીગર કુંભાર, લોહ સોવનગરા, ભાડભૂંજ લીડા લાગરા એ. ૬ તાપણ શેકણ કાજ, વખ્ત નિખારણ, રંગણ રંધન રસવતીએ. ૭ એણી પરે કર્મદાન, પરે પરે કેળવી, તેઉ વાયુ વિરાધીયા એ. ૮ વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ, પાન ફુલ ફળ ચુંટીયા એ. ૯ અણશી ને એરંડા, ઘાણી ઘાલીને ઘણા તિલાદિક પીલીયા એ. ૧૦ ઘાણી કોલુમાહે, પીલી સેલડી, કંદમૂળ ફળ વેચીયાં એ. ૧૨ એમ એકેદ્રી જીવ, હણ્યા હણાવીયા, હણતાં જે અનુમોદીઆ એ. ૧૩ આ ભવ પરભવ જેહ; વળીય ભવોભવ, તે મુજ મિચ્છામી દુક્કડ એ. ૧૪ કૂમિ સરમીયા કીડા ગાડર ગંડોલા, ઈયળ પૂરા ને

અળશીયાં એ. ૧૫ વળી જળો ચૂઢેલ, વિચલિત રસતાણાં, વળી અથાણાં પ્રમુખનાં એ. ૧૬ એમ બેઈન્ડ્રી જીવ, જેહ મેં હુહવ્યા, તે મુજ મિચામી હુક્કડં એ. ૧૭ ઉધેહી જુ લીખ, માકડ મંકોડાં, ચાંચડ, કીરી કુંથુઆ એ. ૧૮ ગધહીયાં ધીમેલ, કાનખજુરીઆ, ગિગોડા ધનેરીયાં એ. ૧૯ એમ તેઈન્ડી જીવ; જેહ મેં હુહવ્યા, તે મુજ મિચામી હુક્કડં એ. ૨૦ માખી મથ્છર ડાંસ, મસા, પતંગીયા, કંસારી, કોલિયાવડા એ. ૨૧ ફીકણ વીંઠું તીડ, ભમરા ભમરીયો, કોતાબગ ખડમાંકડી એ. ૨૨ એમ ચઉરિંદી જીવ, જેહ મેં હુહવ્યા, તે મુજ મિચામી હુક્કડં એ. ૨૩ જળમા નાખી જળ, જળચર હુહવ્યાં, વનમાં મૃગ સંતાપીયા એ. ૨૪ પીડચા પંખી જીવ, પાડી પાશમાં, પોપટ ઘાલ્યા પાંજરે એ. ૨૫ એમ પંચેંદ્રી જીવ, જે મેં હુહવ્યા, તે મુજ મિચામી હુક્કડં એ. ૨૬

દાણ ગીજી

કોધ લોભ ભય હાસ્યથી જી, બોલ્યા વચન અસત્ય; કૂડ કરી ધન પારકાં જી, લીધા જેહ અદત રે જિનજી! મિચામી હુક્કડં આજ. તુમ શાખે મહારાજ રે જિનજી! દેઈ સાંન કાજ રે! જિનજી! મિચામી હુક્કડં આજ. ૧ એ આંકણી. દેવ મનુષ્ય તિર્યચનાં જી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ; વિષયારસ લંપટપણે જી, ઘણુ વિંબ્યો દેહ રે. જિનજી. ૨. પરિગ્રહની મમતા કરી જી, ભવ ભવ મેલી આથ; જે જિહાં તે તિહાં રહ્યું જી, કોઈ ન આવે સાથ રે. જિનજી. ૩ રયણીભોજન જે કર્યા જી, કીધા ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી, પાપ કર્યા પ્રત્યક્ષ રે. જિનજી. ૪ પ્રત લઈ વિસારીયાં જી, વળી ભાંયા પચ્યક્રખાણ; કપટ હેતુ કિરિયા કરી જી, કીધાં આપ-વખાણ રે. જિનજી. ૫ ગરો ઢાળે આઠે હુહે જી. આલોયા અતિચાર; શિવગતિ આરાધન તણો જી; એ પહેલો અધિકાર રે. જિનજી! મિચામી હુક્કડં આજ. ૬

દાણ ચોથી

(સાહલીજ - એ દેશી)

પંચ મહાક્રત આદરો સાહેલી રે, અથવા લ્યો પ્રત બાર તો; યથાશક્તિ પ્રત આદરી સાહેલી રે, પાજો નિરતિચાર તો. ૧ પ્રત લીધાં સંભારીએ સાં, હેઠે ધરીએ વિચાર તો; શિવગતિ આરાધનતણો સા, એ બીજો અધિકાર તો. ૨ જીવ સર્વ ખમાવી સાં, યોનિ ચોરાશી લાખ તો; મન શુદ્ધે કરી ખામણાં સાં, કોઈશું રોષ ન રાખ તો. ૩ સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સાં, કોઈ ન જાણો શત્રુ તો; રાગ દેખ એમ પરિહરો સાં, કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ૪ સાહમી સંધ ખમાવીએ સાં, જે ઉપની અપીત તો; સ્વજન કુંભ કરી ખામણાં સાં, એ જિનશાસન રીત તો. ૫ ખમીએ ને ખમાવીએ સાં, એહ જ ધર્મનો સાર તો; શિવગતિ આરાધનતણો સાં, એ ગીજો અધિકાર તો. ૬

મૃખાવાદ હિંસા ચોરી સા, ધનમૂર્ધ્ય મૈથુન તો; કોધ માન માયા તૃષ્ણા સાં, પ્રેમ દેખ પૈશુન્ય તો. ૭ નિંદા કલહ ન કીજીએ સાં, કુડા ન દીજે આજ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા તણો સાં, માયા મોહ જંજાજ તો. ૮ ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવીએ સાં, પાપસ્થાનક અઢાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો સાં, એ ચોથો અધિકાર તો. ૯

દાણ પાંચમી

(અવે નિસુષ્ણો ઈહા આવીયા - એ દેશી)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર તો; કર્યા કર્મ સહુ અનુભવે એ; કોઈ ન રાખણાહાર તો. ૧ શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ સિદ્ધ ભગવંત તો; શરણ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ, સાધુ શરણ ગુણવંત તો. ૨ અવસર મોહ સવિ પરિહરી એ, ચાર શરણ ચિત્ત ધાર તો; શિવગતિ આરાધનતણો એ, એ પાંચમો અધિકાર તો. ૩ આ ભવ પરભવ જે કર્યા એ, પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો; આત્મ શાખે તે નિંદી એ, પદિક્કમીએ ગુરુશાખ તો. ૪ મિથ્યામતિ વર્તાવિયાએ, જે ભાખ્યાં ઉત્સુક તો; કુમતિ કદાગ્રહને વશો એ, જે ઉત્થાખ્યાં સુત્ર તો. ૫ ઘડચાં ઘડાલ્યાં જે ઘડાણાં એ, ઘંટી હળ હથિયાર તો; ભવ ભવ મેલી મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો. ૬ પાપ કરીને પોષીયા એ, જનમ જનમ પરિવાર તો; જન્માંતર પહોત્યા પછી એ, કોઈ ન કીધી સાર તો. ૭ આ ભવ પરભવ જે કર્યા એ, એમ અધિકરણ અનેક તો; ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવી એ, આણી હંદ્ય વિવેક તો. ૮ હુષ્ટુત નિંદા એમ કરી, પાપ કરો પરિહાર તો; શિવગતિ આરાધનતણો એ, એ છાડો અધિકાર તો. ૯

દાણ છદ્દી

(આવે દું જેઈને જવા - એ દેશી)

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ; દાન શિયળ તપે ભાવના, ટાળ્યાં હુષ્ટુત કર્મ. ધનો ૧ શત્રુંજ્યાદિક તીર્થની, જે મેં કીધી જાત; જુગતે જિનવર પૂજ્યાં, વળી પોષ્યાં પાત્ર. ધન ૦૨ પુસ્તક જ્ઞાન લખાવીયાં, જિનવર જિનચૈત્ય; સંધ ચતુર્વિધ સાચ્યાં, એ સાતે ખેત્ર. ધનો ૩ પદિક્કમણાં સુપરે કર્યા, અનુકૂપા દાન; સાધુ સૂરિ ઉવજાયને, દીધાં બહુમાન. ધનો ૪ ધર્મકાજ અનુમોદીયે, એમ વારોવાર; શિવગતિ આરાધનતણો, એ સાતમો અધિકાર. ધનો ૫ ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ, સમતા ભાવે ભાવીયે, એ આતમરામ. ધનો ૬ સુખ હુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવસર ન હોય; કર્મ આપ જે આચર્યા, ભોગવીયે સોય. ધનો ૭ સમતા વિષ જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનાં કામ; ધાર ઉપર તે લીપણું, ઝાંખર ચિત્રામ. ધનો ૮ ભાવ ભલી પરે ભાવીયે, એ ધર્મનો સાર તો; શિવગતિ આરાધનતણો, એ આઠમો અધિકાર. ધનો ૯

૧૦૮ સાતમી

(રૈવતગારે હુઅ, પ્રલુના ત્રણ કલ્યાણક - એ દશી)

હવે અવસર જાણી કરી સંદેખજ્ઞ સાર; અણસણ આદરીયે, પચ્ચખ્ખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂડી, છાંડી મમતા અંગ, એ આતમ બેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ, ૧ ગતિ ચારે કીધાં, આહાર અનંત નિઃશંક, પણ તૂમિ ન પાચ્યો, જીવ લાલચીયા રંક; દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ, એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨ ધન ધનો શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર, અણસણ આરાધી, પાચ્યા ભવનો પાર; શિવમંદિર જાશે, કરી એક અવતાર; આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર. ૩ દશમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર, મનથી નવિ મૂડો, શિવસુખ ફિલ સુહકાર; એ જપતાં જાયે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર; સુપરે એ સમરો, ચૌદ પૂરવનો સાર. ૪ જનમાંતર જાતાં, જો પામે નવકાર, તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર; એ નવપદ સરિખો, મંત્ર ન કોઈ સાર, ઈહ ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર. ૫ જ્યાં ભીલ ભીલડી, રાજા રાણી થાય, નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય; રાણી રતનાવતી બેહુ પાચ્યા છે સુરભોગ, એક ભવ પછી લેશે, શિવવધૂ સંજોગ. ૬ શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફિલ્યો તત્કાલ, ફણિધર ફીટીને, પ્રગટ થઈ ફૂલમાળ; શિવકુમારે જોગી, સોવનપુરુષો કીધ, એમ એણો મંત્રો, કાજ ઘણાનાં સિદ્ધ. ૭ એ દશ અધિકારે, વીર જિઝોસર ભાખ્યો, આરાધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્તમાંહિ રાખ્યો; તેણે પાપપખાળી, ભવભયે દૂરે નાખ્યો, જિન વિનયકરંતા, સુમતિ, અમૃતરસ ચાખ્યો. ૮

૧૦૯ આठમી

(નમો ભાવે ભાવશું - એ દશી)

સિદ્ધારથ રાય કુળતિલો એ, ત્રિશલા માતા મલહાર તો; અવનીતલ તમે અવતર્યા, એ કરવા અમ ઉપકાર, જ્યો જિન વીરજુ એ. ૧ મેં અપરાધ કર્યા ઘણા એ, કહેતાં ન લહું પાર તો; તુમ ચરણે આવ્યા ભણીએ, જો તારે તો તાર. જ્યો•૨ આશ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો; આવ્યાને ઉવેખસો એ, તો કેમ રહેશે લાજ? જ્યો•૩ ત કરમ અલુજ્ઞણ આકરાં એ, જન્મ મરણ જંજાલ તો; હું દું એહથી ઉભગો એ, છોડાવો દેવ દયાલ. જ્યો•૪ આજ મનોરથ મુજ ફિલ્યા એ. નાઠાં દુઃખ દંદોલ તો; તુઠો જિન ચોવીશમો એ, પ્રગત્યાં પુષ્ય કલ્લોલ જ્યો•૫ ભવે વિનય તુમારો એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો; દેવ દયા કરી દીજુએ એ બોધિબીજ સુપસાય. જ્યો•૬

કળશ

ઈહ તરણ તારણ સુગતિકારણ, દુઃખનિવારણ જગ જ્યો; શ્રી વીર જિનવર ચરણ થુણતાં, અવિક મન ઉલ્લટ થયો. ૧ શ્રી વિજયદેવસૂરીદ પણ્ધર, તીરથ જંગમ એણી જગે; તપગણ્યપતિ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, સૂર્ય તેજે જગમગે. ૨ એ હીર વિજયસૂરિ શિષ્ય વાચક, ક્રીતિવિજય સુરગુરુ સમો; તસ શિષ્ય વાચક વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીશમો. ૩ સય સત્તર સંવત ઓગણતીશો (૧૭૨૮) રહી રાંદેર ચોમાસ એ; વિજયદશમી વિજય કારણ, કીયો ગુણ અભ્યાસ એ. ૪ નરભવ આરાધન સિદ્ધિ સાધન, સુકૃત લીલ વિલાસ એ; નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુષ્યપ્રકાર એ. ૫

શાર્દુલ વિકીડિતમ

બ્રાહ્મીંદ્રન બાલિકા ભગવતી, રાજુમતિ દ્રોપદી ॥ કૌશલ્યાચ મૃગાવતીચ સુલસા, સીતા સુભદ્રા શિવા ॥ હુંતા શીલવતી નવસ્યદયિતા ચુલા પ્રભાવત્ય પિ પચાવત્યપિ સુંદરી દિનમુખે, કુર્બન્તુ વો મંગલં. ॥

૫ ૫ ૫ પદ્માવતી આરાધના ૫ ૫ ૫

હવે રાણી પચાવતી, જીવરાશી ખમાવે; જાણપણું જગતે ભલું, ઈ વેલા આવે. ૧ તે મુજ મિશ્ચામી દુક્કડં, અરિહંતની સાખ; જે મેં જી વિરાધીયા, ચઉરાશી લાખ. તે. (૨) સાત લાખ પૃથ્વીતણા, સાતે અપકાય; સાત લાખ તેઉકાયના, સાતે વળી વાય. તે. (૩) દશ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચઉદહ સાધારણ; બી તિ ચઉરિદ્રિ જીવના, બે બે લાખ વિચાર. તે. (૪) દેવતા તિર્યચ નારકી, ચાર ચાર પ્રકાશી; ચઉદહ લાખ મનુષ્ણના, એ લાખ ચોરાશી. તે. (૫) ઈણ ભવ પરભવે સેવીયા, જે પાપ અઢાર; ત્રિવિધ કરી પરિહરું, દુર્ગતિના દાતાર. તે. (૬) હિંસા કીધી જીવની, બોલ્યા મૃષાવાદ; દોષ અદ્દાદનના, મૈથુન ઉન્માદ. તે. (૭) પરિગ્રહ મેલ્યો કારમો, કીયો કોધ વિશેષ; માન માયા લોભ મેં કીધાં, વળી રાગ ને દેખ તે. (૮) કલહ કરી જીવ દુહવ્યા, દીધાં કૂડા કલંક; નિંદા કીધી પારકી, રતિ અરતિ નિઃશંક. તે. (૯)

ચાડી કીધી ચોતરે, કીધોથાપજામોસો; કુગુર કુદેવ કુધર્મનો, ભલો આખ્યો ભરોંસો. ત. (૧૦) ભાડકીને ભવ મેં કીયા, જીવ નાનાવિધ ધાત; ચીડીમાર ભવેં ચરકલા, માર્યા દિનરાત. તે. (૧૧) કાજ મુલ્લાને ભવે, પઢી મંત્ર કઠોર; જીવ અનેક જભ્યો કીયા, કીધાં પાપ અધોર. તે. (૧૨) માછીને ભવે માછલાં, જાલ્યાં

જળવાસ; ધીવર ભીલ કોળી, ભવે, મૂળ પાડવા પાશ. તે. (૧૩) કોટવાળને ભવે મેં કીયા, આકરા કર દંડ; બંદીવાન મરાવીયા, કોરડા છડી દંડ. તે. (૧૪) પરમાધામીને ભવે, કીધાં નારકી દુઃખ; છેદન ભેદન વેદના, તાડન અતિ તિખ્ય. તે. (૧૫) કુંભારને ભવે મેં કીયા, નીમાહ પચાવ્યા; તેલી ભવે તલ પીલીયાં, પાપે પીડ ભરાવ્યા. તે. (૧૬) હાલી ભવે હળ ખેડીયાં, ફાડ્યાં પૃથ્વીના પેટ; સુડ નિદાન ઘણાં કીધાં, દીધાં બળદ ચેપેટ. તે. (૧૭) માળીને ભવે રોપીયાં નાનાવિધ વૃક્ષ; મૂળ પત્ર ફલ ફૂલનાં, લાગ્યા પાપ તે લક્ષ તે૦ ૧૮

અધોવાઈયાને ભવે, ભર્યા અધિક ભાર; પોઠી પૂઠે કીડા પડવા, દયા નાણી લગાર. તે ૦૧૮ છીપાને ભવે છેતર્યા, કીધા રંગણ પાસ; અનિ આરંભ કીધા ઘણા, ધાતુવાદ અભ્યાસ. તે૦ ૨૦ શૂરપણે રણ જૂઝતાં, માર્યા માણસ વૃદ્ધ; મદિરા માંસ માખણ ભજ્યા, ખાંધાં મૂળ ને કંદ. તે૦ ૨૧ ખાણ ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલેચ્યાં; આરંભ કીધા અતિ ઘણા, પોતે પાપ જ સંચ્યા. તે૦ ૨૨ કર્મ અંગાર કીયા વળી, ઘર મેં દવ દીધા; સમ ખાંધા વીતરાગના, કૂડા કોસજ કીધા. તે ૦૨૩ બીલ્ખી ભવે ઉંદર લીયા, ગીરોલી હત્યારી; મૂઢ ગમારતણે ભવે, મેં જૂ લીખ મારી. તે ૦૨૪ ભાડભુંજાતણે ભવે, એકેન્દ્રિય જીવ; જવારી ચણા ગહું શેકીયા, પાડતા રીવ. તે ૦ ૨૫ ખાંડણ પીસણ ગારના, આરંભ અનેક; રંધણ ઈધણ અનિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્રેક. તે ૦૨૬ વિકથા ચાર કીધી વળી, સેવ્યા પાંચ પ્રમાદ; ઈષ વિયોગ પાડવા, કીધા રૂદન વિખવાદ. તે ૦ ૨૭

સાધુ અને શ્રાવકતણાં, વ્રત લઈને ભાંગ્યા; મૂળ અને ઉત્તરતણાં, મુજ દુષ્પણ લાગ્યાં, તે ૦૨૮ સાપ વીધી સિંહ ચીતરા, શકરાને સમળી; હિંસક જીવતણે ભવે, હિંસા કીધી સબળી. તે ૦ ૨૯ સુવાવડી દૂષ્પણ ઘણાં, વલી ગર્ભ ગળાવ્યા; જીવણી ધોળ્યાં ઘણા, શીલ વ્રત ભંગાવ્યા. તે ૦ ૩૦ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા દેહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરું, તિણશું પ્રતિબંધ. તે ૦ ૩૧ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધાં પરિગ્રહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરું, તિણશું પ્રતિબંધ. તે ૦ ૩૨ ભવ અનંત ભમતાં થકાં કીધા કુંદબ પ્રતિબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરું, તિણશું પ્રતિબંધ. તે ૦ ૩૩ ઈણિપરે ઈહભવ પરભવે, કીધાં પાપ અખત; ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરું કરું જન્મ પવિત્ર. તે ૦ ૩૪ એણી પરે એ આરાધના, ભવિ કરશે જેહ; સમયસુંદર કહે પાપથી, વળી છૂટશે તેહ. તે ૦ ૩૫ રાગ વેરાડી જે સુણે, એહ ત્રીજ ઢાળ; સમયસુંદર કહે પાપથી, છૂટે તત્કાળ. તે ૦ ૩૬.

૬ ૬ ૬ લદુ આલોયણાની સજાય ૬ ૬ ૬

પ્રથમ નમું અરિહંતને, બીજા સિદ્ધ ભગવંત પ્રભુજ, ગીજા ગુરુ ગુણવંતને, મેં કીધાં પાપ અનંત. પ્રભુજ તે મુજ મિચામી દુક્કડં• એ ટેક. ૧. આલોવું

પાપને આ સમે, સિદ્ધ અનંતી સાખ, પ્ર૦ કૃત્ય અધોર મેં જે કર્યા, ઉધારી નહિ અંખ, પ્ર૦ ૨ ગ્રસ થાવર જીવ મેં હજ્યા, કરવાને મુજ સુખ, પ્ર૦ જીવ કાયાથી જુદા કર્યા, મેં દીધ અનંતાને દુઃખ. પ્ર૦ ૩ પૃથ્વીના પેટ મેં ફોડીઆ, તોડી સરોવર પાળ, પ્ર૦ અનિન આરંભ કીધા ઘણાં, છોડાવ્યા ઘાવંત બાળ, પ્ર૦ ૪ પગપંખ પકડીને તોડીઆ છેદા કઈકના શીશ, પ્ર. કઈકને મસળીને મારીઆ, કઈક ઉપર કીધી રીસ. પ્ર૦૫ જુહુ બોલીને જશ ખાતવા, મલકાણો મનમાંય પ્ર૦ હસી હસીને કર્મ મેં બાંધીઆ, પસ્તાવો ઘણું થાય. પ્ર૦ ૬

માન મેળવાને કારણે, વળી ભરવા મુજ પેટ, પ્રભુજ. આહું ને અવળું મેં વેતર્યુ, ભાન ભુલી થયો મેટ પ્ર૦ ૭ ચોરી તણો માલ મેં ચોરીઓ, આપીને અતિ વિશ્વાસ, પ્ર૦ વિષય તણો ગૂઢી થયો, કઈકનો વાળ્યો સત્યાનાશ. પ્ર૦૮ કામભોગ કીધા ઘણાં, આભવ પરભય માંય, પ્ર૦ અંધ બન્યો અતિ એ વિષે વિચાર ન કર્યો લગાર, પ્ર૦ ૯ લપટાણું રમણીના રાગમાં લુટાણું મોહ બજાર. પ્ર૦ રતિ એક ધર્મ કર્યો નહિ, કોણ કરે એની સાર, પ્ર૦ ૧૦ કઠણ કર્મ બાંધી કરી, બેળું કીધું ધન ધાન્ય, પ્ર૦ પ્રાણ છૂટ્યા ત્યાં પડી રહ્યો, આવી નહિ સુદ્ધ ને સાન. પ્ર૦ ૧૧ માલમત્તા ધન મેળવ્યાં, આ જીવે અનંતીવાર. પ્ર૦૧૨ મારું મારું કરી રહ્યા, દુઃખ છે અપરંપાર. પ્ર૦ ૧૨

કોધ ને માન કીધા ઘણા, રાખી ખરેખરો ખાર. પ્ર૦ કપટ કળા મેં કેળવી, આ જીવે અનંતીવાર. પ્ર૦૧૩ મનમે મગરુર બન્યો, મેળવ્યો મજબુત પાપ, પ્ર૦ અંહકાર ને અંગે ધર્યો, જયા નહિ તુજ જાપ. પ્ર૦૧૪ મોહ તણો મધુ પાનથી, થયો ઘણું જડ ને વંક. પ્ર૦ શું સત્ય છે તે સમજયો નહિ, મૂળ પચ્યો જેમ પાસ. પ્ર૦૧૫ વ્રત લઈને ભાંગીયા, આપી ગુરુજીને ગાળ, પ્ર૦ ધન માટે દગ્ગો દીધો કૂડા ચયાવ્યા આળ. પ્ર૦૧૬ લાભે ને લોભે જીવડો, ઊગર્યો નહિ એક, પ્ર૦ રૌદ્ર ધ્યાન હૃદય ધર્યો. માર્યા જીવ અનેક. પ્ર૦૧૭ ભોળા જનને ભરમાવીયા, અસુદ્ધ કરી આચાર. પ્ર૦ ધર્મ તણો દેખ થયો, માંડયો ઢોંગ અપાર. પ્ર૦૧૮ એવા અન્યાય કીધા ઘણા, કહેતા નાવે પાર, પ્ર૦ કહે કવિ નિજ નમી કરી, આલોવું દું નિરધાર. પ્ર૦૧૯

મુક્તિ માર્ગ આરાધનામાં આટલું તો કરતું જ

ગુરુ મહારાજનો સંયોગ હોય તો એમને બોલાવવા - માંગલિક સંભળાવવું, સર્વ જીવોને ખમાવવા, દુષ્કૃતગર્હા, શુભની અનુમોદના કરવી. જીવ રાશિ ખમાવવી અને અઢાર પાપ સ્થાનક આલોવવા, ચાર શરણા કહેવા અને સર્વ સંબંધો અને વસ્તુઓ વોસિરાવવા. નવકાર મંત્રનું ધ્યાન કરતું. અને સાગારી અષાશણ લેવું.

આપણી ક.દ.ઓ. જ્ઞાતિમાં મૂત્ય પછી ૧મા દિવસે ચાર શરણા, પુષ્ય પ્રકાશનું સતવન, પદ્માવતી આરાધના બોલાવ્ય છે અને ૧૨ લોગસ્સનો કાઉસસગ કરવાનો રીવાજ છે.

ક ક ક મહાપ્રભાવક-પુરુષાદાનીય ક ક ક શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના ૧૦૮ નામનો છંદ

(રાગ : પાર્શ્વ શંખેશરા, સાર કર સેવકા)

પાસ જિનરાજ થુણી આજ શંખેશરા, પરમ પરમેશ્વરા વિશ્વ વ્યાઘ્રો ।
ભીડ ભાંગી જરા જાદવોની જઈ, થીર થઈ શંખપુરી નામ થાયા ॥ ૧ ॥
સાર કરી મહારી મનોહારી મહારાજ તું, માની તુજ વિનતિ મન માચી ।
અવર દેવા તણી આશ કુણ કામની, સ્વામિ સેવના એક સાચી ॥ ૨ ॥
તું હી અરિહંત ભગવંત ભવ તારણો, વારણો વિષમ ભય દુઃખ વાટે ।
તું હી સુખ કારણો સારણો કાજ સહુ, તું હી મનોહરણો સાચ માટે ॥ ૩ ॥
અંતરીક્ષ અમીજરા પાસ પંચાસરા, ભૌંયરા પાસ ભાબા ભટેવા ।
વિજય ચિંતામણી સોમ ચિંતામણી. સ્વામી શ્રી પાસ તણી કરો સેવા ॥ ૪ ॥
ફલવૃદ્ધિપાસ મનમોહના મગસિયા, તરસલ્લા નમું નાછિ તોટા ।
સંકલેયો પ્રભુ આશાગુલ અરજ્યા, બંભણા થંભણા પાસ મોટા ॥ ૫ ॥
ગૈબી ગોડી પ્રભુ! નીલકંઠા નમું, હળધરા શામળા પાસ ઘારા ।
સુરસરા કંકણા પાસ દાદા વળી, સૂરજમંડન નમું તરણહારા ॥ ૬ ॥
જગવલ્લભ કલિકુંડ ચિંતામણી, લોઢણા શેરિસા સ્વામી નમિએ ।
નાકોડા ન્હાવલા કલિયુગા રાવણા, પોસિના પાસ નમિ દુઃખ દમિએ ॥ ૭ ॥
સ્વામી માણિક નમું નાથ સારોડિયા, નકુડા ચોરવાડી જગેશા ।
કાપલી દૌલતી પ્રશન્મિયા મુજપરા, ગાડરિયા પ્રભુ ગુણ ગિરેશા ॥ ૮ ॥
હમીરપુર પાસ પ્રણમું વળી નવલખા, ભીડભંજન પ્રભુ ભીડ ભાંગે ।
દુઃખ ભજન પ્રભુ દોકડિયા નમું, પાસ રાવલા જગત જાગે ॥ ૯ ॥
અવંતી ઉજ્જેણિએ સહસ્રણા સાહિબા, મહિમદાવાદી કોકા કડેરા ।
નારિંગા ચંચુચલ્લા ચવલેસરા, તવલી ફલવિહાર નાગેન્દ્ર નેરા ॥ ૧૦ ॥
પાસ કલ્યાણ ગંગાણિયા પ્રણમીએ, પલ્લવિહાર નાગેન્દ્ર નાથા ।
કુર્કટા ઈશ્વરા પાસ છગાહિએ, કમઠ દેવે નભ્યાં શક સાથા ॥ ૧૧ ॥
તિમિર ગોર્ગો પ્રભુ દૂધિયા વલ્લભા, શૂખલ ઘૃતકલ્લોલ બૂઢા ।
ધિગંડમલ્લા પ્રભુ પાસ ઝોટિંગજી, જસ મહિમા નહિ જગત ગૂઢા ॥ ૧૨ ॥
ચોરવાડી જિનરાજ ઉદામણિ, પાસ અજાહરા ને નવંગા ।
કાપડેરા વજેબો પ્રભુ છેછલી, સુખસાગર તણાં કરીએ સગા ॥ ૧૩ ॥
વિજજુલા કરકું મંદિરિકાનલી, મુહુરિયા શ્રી ફલોષિ અણ્ણિદા ।
આઉલા કુલપાક કંસારિયા ડંબરા, અણ્ણિયલા પાસ પ્રણમું આણંદા ॥ ૧૪ ॥
નવસારી નવપલ્લવા પાસજ, શ્રી મહાદેવ વરકાણ વાસી ।

પરોકલ ટાંકલા નવખંડા નમું. ભવતણી જય જેહથી ઉદાસી ॥ ૧૫ ॥
મનવાંછિત પ્રભુ પાસજને નમું, વળી નમું નાથ સાચા નગિના ।
દુઃખ દોહગ તજ સાધુ મારગ ભજ, કર્મના કેસરીથી ન બિના ॥ ૧૬ ॥
અશ્વનૃપનંદ કુળચંદ પ્રભુ અલવરા, બિબડા પાસ કલ્યાણ રાયા ।
હોવે કલ્યાણ જસ નામથી જય હુએ, જનની વામાને ધન્ય જેહ જાયા ॥ ૧૭ ॥
એકશત આઠ પ્રભુ પાસ નામે થુણ્યા, સુખ સંપત્તિ લખ્યો સર્વ વાતે ।
ઋદ્ધિ યશ સંપદા સુખ શરીરે સદા, નહિ મણા માહરે કોઈ વાતે ॥ ૧૮ ॥
સાચ જાણી સ્તવ્યો, મન મહારે ગમ્યો, પાસ હદ્ય રમ્યો પરમ પ્રીતે ।
સમીહિત સિદ્ધિ નવનિષિ પામ્યો સહુ, મુજ થકી જગતમાં કોણ જિતે ॥ ૧૯ ॥
કાજ સહુ સારજે, શત્રુ સંહારજે, પાર્શ્વ શંખેશરા મોજ પાવું ।
નિત્ય પ્રભાત ઊઠી નમું નાથજી, તુજ વિના અવર કુણ કાજ ઘાવું ॥ ૨૦ ॥
અઢાર એકાશીએ ફાળુણ માસીએ, બીજ કજજલ પખે છંદ કરીયો ।
ગૌતમ ગુરુતણાં વિજય ખુશાલને, ઉત્તમ સંપદા સુખ વરીયો ॥ ૨૧ ॥

શ્રી વિજયદેવસૂર સામાચારી સુરક્ષ પ.પુ.આ. શ્રી બુદ્ધિ-કીર્તિ-
કેલાસસાગરસુરીથરજ મ.સ.ના શિષ્યરતન પ.પુ.આ. શ્રી કલ્યાણસાગરસુરીથરજ
મ.સ.ના સંવત ૨૦૫૬ના નારણપુરા (અમદાવાદ) ચાતુમસ નિમિતે.....

ક ક ક શ્રી સોળ સતીનો છંદ ક ક ક

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફલ મનોરથ કીજ્યે, એ પ્રભાતે ઉઠી
મંગલિક કામે, સોલ સતીનાં નામ લીજ્યે. ૧ બાલકુમારી જગ હિતકારી,
બ્રાહ્મી^૧ ભરતની બહેનડી એ, ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, સોલ સતી માંદે
જેવડી એ, ૨ બાહુબલીભગિની સતીય શિરોમણિ, સુંદરી^૨ નામે ઋખભસુતા
એ, અંકસ્વરૂપી ત્રિભુવન માંદે, જેહ અનુપમ ગુણજુતા એ. ૩ ચંદનબાલા^૩
બાલપણાથી, શીયળવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ, અદના બાલકુલાથી વીર પ્રતિલાભ્યા,
કેવલ લહિ પ્રત ભાવિકા એ. ૪ ઉગ્રસેનધૂઆ ધારિણી નંદિની, રાજીમતી^૪
નેમવલ્લભા એ. જોબન વયે કામને જીત્યો, સંજમ લેઈ દેવદુલ્લભા એ. ૫
પંચ ભરતારી પાંડવ નારી, દુપદતનયા^૫ વખાણીયે એ, એકસો આઠ ચીર
પુરાણા, શીયલ મહિમા તસ જાણીયે એ. ૬ દશરથનૃપની નારી નિરુપમ,
કૌશલ્યા^૬ કુલચંદ્રિકા એ, શીયલસલુણી રામ જનેતા, પુણ્યતણી પરનાલિકા એ,
૭ કૌશાંબિક ઠામે શતાનિક નામે, રાજ્ય કરે રંગ રાજ્યો એ, તસ ઘર ઘરણી
મૃગાવતી^૭ સતી, સુરભવને જશ ગાજ્યો એ. ૮

સુલસા^૮ સાચી શીયલે ન કાચી, રાચી નહિ વિષયારસે એ, મુખું જેતાં

પાપ પલાયે, નામ લેતાં મન ઉલ્લસે એ દ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની જનકસૂતા સીતા^{૧૦} સતી એ, જગ સહુ જાણે ધીજ કરંતા, અનલ થયો શીયલથી એ. ૧૦ કાચે તાંતણે બાંધી, કુવા થકી જલ કાઢીયું એ, કલંક ઉતારવા સતીય સુભદ્રાએ^{૧૧}, ચંપા બાર ઉધાડીયું એ. ૧૧ સુર-નર વંદિત શીયલ-અખંડિત, શિવપદ ગામિની એ, જેહને નામે નિર્મલ થઈએ, બલિહારી તસ નામની એ. ૧૨ હસ્તિનાગપુરે પાંડુરાયની, કુંતા^{૧૨} નામે કામિની એ, પાંડવ માતા દશે દશાર્ણની, બહને પતિત્રતા પદ્મિની એ. ૧૩ શીલવતી^{૧૩} નામે શીલવ્રત ધારિણી, ત્રિવિષે તેહને વંદિયે એ, નામ જપતાં પાતક જાયે દરિસણ દુરિત નિકંદીયે એ. ૧૪ નિષિધા નગર નલહ નરિદની, દમયંતી^{૧૪} તસ ગેહિની એ, સંકટ પડતાં શીયલજ રાખ્યું, ત્રિભુવનકીર્તિ જેહની એ. ૧૫ અનંગ અજિતા જગજન પૂજિતા પુષ્પચૂલા^{૧૫}ને પ્રભાવતીએ. વિશ્વવિષ્યાતા કામિતદાતા, સોલમી સતી પદ્માવતી^{૧૬} એ. ૧૬ વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદ્યરતન ભાખે મુદા એ. વહાણું વાતાં જે નર ભણશે, તે લેશે સુખ સંપદા એ. ૧૭

ક ક ક પ્રેસાઠ શલાકા પુરુષનો છંદ ક ક ક

પ્રહ સમે પ્રાણમું સરસ્વતી માય, વતી સદ્ગુરુને લાગું પાય, ત્રેસાઠ સલાકાના કહું નામ, નામ જપતા સીઝે કામ. ૧ પ્રથમ ચોવીશ તીર્થકર જાણ, તેહ તણાં હું કરીશ વખાણ, ઋખભ અજીત ને સંભવસ્વામ, ચોથા અભિનંદન અભિરામ. ૨ સુમતિ પદ્મપ્રભ પુરે આશ, સુપાર્શ્ચયંત્ર પ્રભુ દે સુખવાસ, સુવિષિ શીતલ શ્રેયાંસનાથ, એહ છે સાચા શિવપુર સાથ. ૩ વાસુપૂજ્ય જિન વિમલ અનંત, ધર્મ શાંતિ કુંથુ અરિહંત, અર મહિલ મુનિસુવ્રત સ્વામ, એહથી લહીયે મુક્તિ સુઠામ, ૪ નમીનાથ નેમીસર દેવ, જસ સુરનર નિત સારી સેવ, પાર્શ્વનાથ મહાવીર પ્રસિદ્ધ, તૂઠા આપે અવિચલ રૂદ્ધ. ૫ હવે નામ ચક્રવર્તી તણાં, બાર ચકી જે શાસ્ત્રે ભણ્યાં, પહેલો ચકી ભરત નરેશ, સુખે સાધ્યા જેણો ઘટખંડ દેશ. ૬ બીજો સગર નામ ભૂપાલ, ગ્રીજો મધ્વવરાય સુવિશાલ, ચોથા કહિયે સનતકુમાર, દેવ પદવી પાચ્યા છે સાર. ૭

શાંતિ કુંથુ અર ત્રણે રાય તીર્થકર પણ પદ કહેવાય, સુભૂમ આઠમો ચકી થયો, અતિ લોભે કરી નરકે ગયો. ૮ મહાપભરાય બુદ્ધિનિધાન, હરિષેણ દશમો રાજન, ઈંધારમો જ્ય નામ નરેશ, ભારમો બ્રહ્મદાત ચકેશ. ૯ એ બારે ચકીસર કહ્યા, સુત્રસિદ્ધાંત થકી મેં લહ્યા, હવે વાસુદેવ કહું નવ નામ, ગ્રણ ખેડે જેણો જ્તયા ઠામ. ૧૦ વીર જી પ્રથમ ત્રિપૃષ્ઠ, બીજો નૃપ જાણો દ્વિપૃષ્ઠ, સ્વયંભૂ પુરુષોત્તમ મહારાય, પુરુષસિંહ પુરુષ પુંડરીકરાય. ૧૧ દાતનારાયણ કૃષ્ણ નરેશ, એહ નવ હવે બલદેવ વિશેષ, અચલ વિજયભદ્ર સુપ્રભ ભૂપ, સુર્દર્શન આનંદ

નંદન રૂપ. ૧૨ પદ્મ રામ એ નવ બલદેવ, પ્રતિશત્રુ નવ પ્રતિવાસુદેવ, અશ્વશ્રીવ તારક રાજેન્દ્ર, મેરક મધુ નિશુભ બલેન્દ્ર. ૧૨ પ્રલાદ ને રાવણ જરાસંધ, જ્તયા ચક બલે તસ સંધ, ત્રેસાઠ સંચ્યા પદવી કહી, માતા એકસઠ ગ્રંથે લહી. ૧૪.

પિતા બાવન ને સાઠ શરીર, ઓગણસાઠ જીવ મહાધીર; પંચવર્ણ તીર્થકર જાણ ચકી સોવન વાન વખાણ. ૧૫ વાસુદેવ નવ સામલવાન, ઉજવલ તનુ બલદેવ પ્રધાન, તીર્થકર મુક્તિત પદ વર્યા, આઠ ચકી સાથે સંચર્યા. ૧૬ બલદેવ આઠ વલી તેહને સાથ, શિવપદ લીધું હાથોહાથ, મધવા સનતકુમાર સુરલોક, ગ્રીજે સુખ વિલસે ગતશોક. ૧૭ નવમો બલદેવ બ્રહ્મનિવાસ, વાસુદેવ સહુ અધોગતિ વાસ, અષ્ટમો બારમો ચકી સાથ, પ્રતિવાસુદેવ સમા નરનાથ. ૧૮ સુરનર સુખશાતા ભોગવી, નરક દુઃખ વ્યથા અનુભવી, અનુકમે કર્મ સૈન્ય જ્યકરી, નરવર ચતુરંગી સુખ વરી. ૧૯ સદ્ગુરુ જોગે ક્ષાયિક ભાવ, દર્શન જ્ઞાન ભવોદાધિ નાવ, આરોહી શિવમાંદિર વસે, અનંત ચતુષ્ય તવ ઉલ્લસે. ૨૦ લહેશે અખ્યાત પદ નિરવાણ, સિદ્ધ સર્વે મુજ ધો કલ્યાણ, ઉતામ નામ જપો નરનાર, રૂપચંદ લહે જ્ય જ્યકાર. ૨૧

ક ક ક શ્રાવકકરણીની સજાય ક ક ક

શ્રાવક તું ઉઠે પરભાત, ચાર ઘડી રહે પાછલી રાત; મનમાં સમરે શ્રી નવકાર, જેમ પામે ભવસાગર પાર. ૧ કવણ દેવ, કવણ ગુરુ ધર્મ, કવણ અમારું છે કુળધર્મ; કવણ અમારો છે વ્યવસાય; એવું ચિંતવજે મનમાંય. ૨ સામાયિક લેજે મન શુદ્ધ, ધર્મતાણી હૈયે ધરજે બુદ્ધ; પદિકમણું કરે રયણીતણું, પાતિક આલોઈએ આપણું. ૩ કાયા સકતે કરે પચ્યક્ખાણ. શુદ્ધ પાળે જિનની આણ; ભણાજે ગાણજે સ્તવન સજાય, જિણ હુંતી નિસ્તારો થાય. ૪ ચિતારે નિત્ય ચૌદા નિમ, પાળે દ્યા જીવોની સીમ; દેહરે જઈ જુહારે દેવ, દ્રવ્ય ભાવથી કરજે સેવ. ૫ પૂજા કરતાં લાભ અપાર, પ્રભુજ મહોટા મુક્તિદાતાર; જે ઉત્થાપે જિનવર દેવ, તેહને નવ દંડકની ટેવ. ૬ પોશાળે ગુરુવંદને જાય, સુણે વખાણ સદા ચિત લાય; નિર્દુષણ સૂજતો આહાર, સાધુને દેજે સુવિચાર. ૭ સામીવચ્છલ કરજે ઘણું, સગપણ મહોટું સાહમિતણું; દુઃખીયા હીણા દીનાં દેખ, કરજે તાસ દ્યા સુવિશેષ. ૮

ધર અનુસારે દેજ દાન, મહોટા શું મ કરે અભિમાન; ગુરુ મુખ લેજે આખડી, ધર્મ ન મૂકીશ એકે ઘડી. ૯ વાર સુદ્ધ કરે વ્યાપાર, ઓછા અવિકાનો પરિહાર; મ ભરજે કોઈની કુરી સાખ, કુડા જનસું કથન મ ભાખ, ૧૦ અનંતકાય કહ્યા બત્રીસ, અભક્ષ્ય ભાવશે વિશ્વાલીશ; તે ભક્ષણ નવિ કીજે કિમે, કાયા કુણાં ફલ મત જિમે. ૧૧ રાત્રિભોજનાં બહુ દોષ, જાણીને કરજે સંતોષ; સાજ સાબુ લોહ ને ગળી, મધુધાવતીયાં મત વેચીશ વળી. ૧૨ વળી મ કરાવે રંગણ પાસ, દૂષણ ઘણાં કહ્યા છે તાસ; પાણી ગળજે બે બે વાર, અળગણ પીતા દોષ અપાર, ૧૩ જીવાણીના

કરજે યત્, પાતક છંડી કરજે પુણ્ય; છાણાં ઈધણ ચૂલો જોય, વાવરજે જિમ પાપ
ન હોય. ૧૪ ધૃતની પેરે વાવરજે નીર, અણગળ નીમ મ ધોઈશ ચીર; બ્રહ્મત્રત
સુધા પાળજે, અતિચાર સઘણા ટાળજે, ૧૫ કહીયાં પત્ર કર્મદાન, પાપતણી
પરહરજે ખાણ; માથે મ લેજે અનરથંડ, મિથ્યા મેલ મ ભરજે પિંડ. ૧૬

સમકિત શુદ્ધ હેઠે રાખજે, બોલ વિચારીને ભાખજે, પાંચ તિથિ મ કરે
આરંભ, પાણે શિયળ તજી મન દંભ. ૧૭ તેલ તક ધૂત દૂધ અને દહીં, ઉઘાડા
મત મેલો સહી; ઉત્તમ ઠામે ખરચે વિત, પર ઉપગાર ધરે શુભ ચિત. ૧૮
દિવસચરિમ કરજે ચોવિહાર, ચારે આહારતણો પરિહાર; દિવસતણાં આલોવે
પાપ, જિમ ભાંજે સઘણા સંતાપ. ૧૯ સંધ્યા આવશ્યક સાચવે, જિનવર ચરણ
શરણ ભવભવે; ચારે શરણ કરી દ્રબ હોય, સાગારી અણસણ લે સોય. ૨૦ કરે
મનોરથ મન એહવા, તીરથ શેનુંજે જાયવા; સમેતશિખર આબુ ગિરનાર, બેટીશ
હું ધન્ય અવતાર. ૨૧ શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહથી થાયે ભવનો છેહ; આઠે
કર્મ પડે પાતળા, પાપતણા ધૂટે આમળા. ૨૨ વારુ લહીએ અમર વિમાન, અનુક્રમે
પામે શિવપૂર ધામ; કહે જિનહર્ષ ધણો સસનેહ, કરણી દુઃખહરણી છે એહ. ૨૩

૬ ૬ ૬ સંથારા પોરિસી સૂત્ર ૬ ૬ ૬

નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ નમો ખમાસમણાણાં, ગોયમાઈણાં મહામુણીણાં,
(ઉપરની ગાથા સાથે નવકાર, અને કરેભિન્નત સૂત્ર ગજા વાર બોલવા. પછી)

અણુજ્ઞાહ જિહ્નઠજા અણુજ્ઞાહ પરમ ગુરુ ગુરુગુણરયણોહિ મંદિયસરીરા,
બહુપદિપુના પોરિસી, રાઈયસંથારએ ઠામિ (૧) અણઉજ્ઞાહ સંથાર,
બાહુવહાણોણ વામપાસેણાં, કુકુડપય પસરણ, અતરંતપમજ્જે ભૂમિ . (૨)
સંકોઇસંડાસા, ઉવ્વાહંતે અ કાયપડિલેહા, દવ્વાઈઉવાંગ,
ઉસાસનિરુંભણાલોએ. (૩) જઈ મે હુજજ પમાઓ, ઈમસ્સ દેહસિમમાઈરયણીએ;
આહાર મુવહિદેહ સંવં તિવિહેણ વોસિરિઅં (૪) ચતારિમંગલં અરિહંતા
મંગલં, સિદ્ધા મંગલં; સાહુ મંગલં, કેવલિપત્રતો ધભ્મો મંગલં. (૫) ચતારિ
લોગુતમા અરિહંતા લોગુતમા, સિદ્ધા લોગુતમા, સાહુ લોગુતમા; કેવલિપત્રતો
ધભ્મો લોગુતમા. (૬) ચતારિ સરણાં પવજજામિ, અરિહંતે સરણાં પવજજામિ,
સિદ્ધે સરણાં પવજજામિ; સાહુ સરણાં પવજજામિ, કેવલિપત્રતં ધભ્મં સરણાં
પવજજામિ. (૭) પાણાઈવાયમિલઅં ચોરિક્ક મેહુણાં દવિષમુચ્છં; કોહુ માણાં
માયં, લોભ પિજજં તહાં દોસં. (૮) કલહ અભક્ષં પ્રસું રઈ અરઈ સમાઉંતં;
પરપિરવાયં માયા- મોસં મિચ્છતસલ્લં ચ. (૯)

વોસિરિસુઈમાઈ, મુક્ખમગગસંસગગવિષ્યભૂઆઈ; દુગાઈ નિબંધણાઈ,
અંદારસ પાવઠાણાઈ, (૧૦) એગો હં નતિથ મેં કોઈ, નાહમત્રસ્સ કસ્સઈ; એવં

અદીષમણસો, અપ્પાણમણુસાસઈ. (૧૧) એગો મેં સાસારો અપ્પા;
નાન્દસણસંજુઓ, સેસા મે બાહિરા ભાવા, સવ્વે સંજોગલફ્ખ. (૧૨)
સંજોગમૂલા જીવેણ, પતા દુક્ખપરપર; તમહાં સંજોગ સંબંધ, સવ્વં તિવિહેણ
વોસિરિઅં (૧૩) અરિહંતો મહ દેવો, જાવજજીવં સુસાહુણો ગુરુણો; જિણપત્રતં
તાં, ઈઅ સમ્મતાં માથે ગહિઅં. (૧૪) ખમિઅ ખમાવિઅ, મઈ ખમિભિઅ
સવ્વહ જીવનિકાય; સ્નિદ્ધહ સાખ આલોયણહ મુજજહ વર્ધર ન ભાવ. (૧૫)
સવ્વે જીવા કમ્મવસ, ચઉદહ રજજ ભમંત; તે મે સવ્વં ખમાવિઅ, મુજજવિ
તેહ ભમંત. (૧૬) જં જં માઝોણ બધં, જં જં વાખેણ ભાસિઅં પાવં; જં જં
કાએણ કયં, મિચ્છામિ દુક્કડં તસ્સ. (૧૭)